

Da dette er forudsætningen for, at vi i fremtiden kan få et fiskeri, som er økologisk forsvarligt, finder vi, at det er godt for det fremtidige arbejde og den fremtidige fiskeripolitik, at vi får dette forslag vedtaget.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Elisabeth Arnold (RV):

På Det Radikale Venstres vegne skal jeg sige, at det slet ikke er fiskeriordføreren, der holder denne ordførertale, men Europaordføreren. Jeg vil på forhånd gerne gøre afbigt for min manglende viden om detaljer vedrørende fiskerierhvervets vilkår og blot sige, at som Europaudvalgsmedlem får man meget hurtigt et indblik i mange detaljer vedrørende fiskerierhvervet.

Jeg glemmer aldrig et af mine aller, allerførste møder i Europaudvalget for snart 10 år siden, hvor daværende fiskeriminister Lars Gammelgaard gav mig et to timer langt foredrag om forskellen på vestmakrel og østmakrel. Se, det havde jeg ikke vidst noget som helst om i mit tidligere liv, så på den måde blev jeg klar over, at meget fiskeripolitik faktisk diskuteres i Europaudvalget. Det har jeg så prøvet at følge med i siden.

Det Radikale Venstre støtter hovedprincipperne i dansk fiskeripolitik. Vi går ind for en international regulering, vi går ind for, at fiskerierhvervet skal tage hensyn til en bæredygtig politik, og vi vil gerne bevare erhvervet som et aktivt erhverv til gavn for dansk økonomi, for dansk kultur og også for følgeerhvervene i de egne af landet, hvor der drives fiskeri.

De principper betyder tre ting: Det betyder for det første, at vi ikke kan undgå, at der kommer slagsmål mellem nationer, som kæmper om fiskerettighederne i de samme farvande.

Det betyder også, at vi skal have stor tålmodighed i de internationale forhandlinger, fordi vi skal diskutere og forhandle med mange for-

skellige nationer, med mange forskellige interesser eller rettere sagt nøjagtig de samme interesser, som vi har, nemlig at skaffe størst muligt og bedst muligt udbytte af fisk til vores fiskere.

Op for det tredje betyder det også, at det kræver en vis selvdisciplin. Når først vi har indgået aftalerne, skal vi selvfølgelig holde dem, så skal vi ikke overskride kvoterne, og vi skal overholde de regler, vi selv har været med til at fastlægge.

Det kræver også ryggrad hos politikerne. Man skal kunne stå imod presset fra dem, der synes, at der er blevet taget noget fra dem. Vi skal kunne sige til dem, at det her gør vi, fordi vi skal have en bevaringspolitik for de vande, vi fisker i. Vi skal sikre os, at de fisk, vi fisker, ikke betyder, at bestandene uddør, så der ikke er noget til den næste generation af fiskere.

For os at se er der ikke noget alternativ til internationale reguleringer, og der er ikke noget alternativ til at få aftaler om, hvordan vi i fællesskab skal forvalte de ressourcer, som er os givet.

De internationale forhandlinger foregår for Danmarks vedkommende i EU, og i den her forbindelse med rødspættebestanden i Nordsøen har der været et forhandlingsforløb, som har været kritiseret. Det er altid en oppositions ret at kritisere den siddende regering til enhver tid, men i det her tilfælde synes jeg faktisk kritikken skyder langt over målet.

Der er en forhistorie, som i hvert fald går tilbage til oktober 1996, hvor der blev fremsendt et faktuelte grundnotat til Europaudvalget, hvori det blev beskrevet, hvad det var, der blev forhandlet, hvad det var, der var hovedknasterne i det. Senere har sagen været oppe i Europaudvalget mindst to gange, før det endeligt i dette efterår blev taget op til mandatgivning i forbindelse med to møder i Europaudvalget i slutningen af september måned.

Så der er altså en lang forhistorie, idet Europaudvalget har diskuteret disse problemer flere gange, og mandatgivningen har også været diskuteret tidligere her i dag.

Ved mandatgivningen i Europaudvalgs-møderne blev det diskuteret, at der var tre problemer i aftalen: zonen, som ville blive flyttet op nordpå i Nordsøen, maskestørrelserne og mindstemål for rødspætter. Et af disse problemer mente ministeren, at han havde mulighed for at forhandle en forbedring på, andre problemer kunne muligvis være blevet løst, hvis der havde været mulighed for forhandling.